

ność za całość nałożonych na przesyłki zamknięć celnych oraz za całość wspomnianych przesyłek.

Ochrona przesyłek celnych od chwili przyjęcia ich przez przedsiębiorstwo od kolei aż do czasu oceny i wydania przez ekspozyturę celną do wolnego obrotu należy do obowiązku przedsiębiorstwa.

Przyjęte na stacji taryfowej przesyłki celne przedsiębiorstwo obowiązane jest dostarczyć ekspozyturze celnej w ciągu 24 godzin od daty przyjęcia.

W razie niedostarczenia przesyłki w tym terminie ekspozytura celna wyznacza przedsiębiorstwu trzy dni dla odszukania przesyłki. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego dla odszukania przesyłki terminu przedsiębiorstwo obowiązane jest niezwłocznie uiszczać przypadające od zaginionej przesyłki należności celne i inne opłaty według norm określanych każdorazowo w przepisach o materialnej odpowiedzialności kolei za niedostarczenie urzędowi celnym przesyłek celnych.

Niedostarczenie ekspozyturze celnej przesyłek celnych do odprawy lub też dostarczenie przesyłek w stanie zmienionym może spowodować odebranie przedsiębiorstwu prawa skutecznego odpraw celnych w ekspozyturze, niezależnie od wdrożenia przeciwko winnym postępowania karnego i ścigania od przedsiębiorstwa przypadających za przesyłki opłat celnych.

§ 10.

Przekazane przez kolej przedsiębiorstwu przesyłki celne nie mogą być poddane przez przedsiębiorstwo jakimkolwiek manipulacjom lub wypuszczone do wolnego obrotu aż dopiero po ocenie ich i wydaniu do wolnego obrotu przez ekspozyturę celną. Po dostarczeniu przesyłek celnych do przedsiębiorstwa winny one być, o ile nie podlegają odprawie w wagonach, niezwłocznie wyładowane pod dozorem funkcjonariuszów celnych środkami przedsiębiorstwa do magazynu celnego ekspozytury. W wyjątkowych wypadkach ekspozytura może zezwolić na pozostawienie takich przesyłek w wagonie do dnia następnego.

Magazyn celny przy ekspozyturze pozostaje stale pod wspólnym zamknięciem celnym ekspozytury i przedsiębiorstwa.

Znajdujące się na wagonach i oddzielnych sztukach przesyłek zamknięcia celne mogą być zdjęte tylko przez funkcjonariuszów celnych.

Przedsiębiorstwo obowiązane jest stosować się do wszelkich przepisów celnych, dotyczących obrotu towarowego z zagranicą.

§ 11.

Przybyłe dla przedsiębiorstwa do ekspozytury przesyłki celne winny być zgłoszone przez przedsiębiorstwo do odprawy celnej ekspozyturze w terminie ustalonym ogólnymi przepisami celnymi dla zgłoszenia do odprawy przesyłek celnych w wewnętrznych urzędach celnych. Bieg wymienionego terminu rozpoczyna się od daty przyjęcia przesyłki przez przedsiębiorstwo od kolei na stacji taryfowej.

Odprawa celna wymienionych wyżej przesyłek oraz wypuszczenie ich do wolnego obrotu odbywa się na ogólnych zasadach.

§ 12.

Przesyłki wagonowe odprawione na wywóz zagranicę w ekspozyturze celnej winny być przez przedsiębiorstwo dostawione do taryfowej stacji kolejowej i nadane do przewozu w ciągu 24 godzin, a przesyłki drobnicowe w ciągu 6 dni od chwili dokonania odprawy wywozowej.

Odpowiedzialność za całość odprawionych przez ekspozyturę celną do wywozu przez lek oraz za całość nałożonych na przesyłki zamknięć celnych ciąży na przedsiębiorstwie, aż do chwili przyjęcia tych przesyłek przez kolej na stacji taryfowej, lub w kolejowym magazynie tej stacji.

Odbiór przesyłek przez kolej odbywa się na podstawie wykazów zdawczych, sporządzanych przez przedsiębiorstwo, z których jeden egzemplarz przedsiębiorstwo wręcza ekspozyturze celnej. W wykazie takim winna kolej oznaczyć dzień i godzinę przyjęcia przesyłek oraz ilość i stan plomb celnych.

§ 13.

Z chwilą przyjęcia przesyłki przez kolej od przedsiębiorstwa odpowiedzialność za całość przesyłki i dostarczenie jej odbiorczemu urzędowi celnemu przechodzi na kolej.

W razie istotnej potrzeby kolej może sprawdzić zawartość przesyłki odprawionej na wywóz w ekspozyturze celnej przed przyjęciem przesyłki do przewozu i podpisaniem listy przekazowej.

Sprawdzenie takie winno się odbywać w obecności funkcjonariusza ekspozytury celnej, lub urzędu celnego macierzystego, uprawnionych do zdjęcia zamknięcia celnego i nałożenia nowego. O sprawdzeniu przesyłki należy poczynić odpowiednie adnotacje na liście przekazowej.

Dostarczenie do magazynu kolejowej stacji taryfowej drogą kołową drobnicowych przesy-

łek, odprawionych do wywozu przez ekspozyturę, winno odbywać się za pozwoleniem urzędu macierzystego pod konwojem celnym.

§ 14.

Listy przekazowe na przesyłki odprawione na wywóz zagranicę w ekspozyturze celnej sporządza przedsiębiorstwo na drukach obowiązujących przy przekazywaniu przesyłek celnych kolejami. W liście takiej przedsiębiorstwo wypełnia nagłówki oraz rubryki 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10. Wypełnione listy przedsiębiorstwo wręcza ekspozyturze, która zapisuje je do rejestru przekazowego i wypełnia ze swej strony rubryki 1, 11, 14.

Wypełnione w ten sposób listy przekazowe winny być dostarczone kolejowej stacji taryfowej, która po sprawdzeniu danych, zamieszczonych w liście przekazowej, wypełnia rubrykę 7 i 13 listy, zaopatruje je w pieczęć stacji i podpis, poczem egzemplarz A. listy zatrzymuje celem dołączenia do dokumentów przewozowych, a egzemplarze B. i C. zwraca ekspozyturze. Ekspozytura po otrzymaniu list przekazowych B. i C. postępuje z nimi w myśl Instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych.

O ile przedsiębiorstwo wypisze w nagłówku listy przekazowej nazwę granicznego urzędu celnego odbiorczego, który nie jest właściwy stosownie do przepisów kolejowych dla danego kierunku przewozu, stacja taryfowa jest uprawniona do zmiany w listach przekazowych takiego urzędu na właściwy urząd celny.

Zmiana taka winna być potwierdzona pieczęcią i podpisem stacji taryfowej.

Ekspozytura celna w takich wypadkach zmienia w swoim rejestrze przekazowym pierwotnie wpisany urząd celny odbiorczy na urząd ustalony w liście przekazowej przez stację taryfową.

Czynności związane z wydawaniem kwitów wywozowych na towary, korzystające ze zwrotu cła, wykonywa wyłącznie urząd macierzysty na zasadzie osobnych wydaných w tym względzie przepisów.

§ 15.

Ekspozytury celne utworzone w siedzibach przedsiębiorstw mają charakter ekspozytur czasowych i mogą być zwinęte po upływie trzech miesięcy od daty zawiadomienia o tem zainteresowanego przedsiębiorstwa.

§ 16.

Stwierdzone nieprzebranie przez przedsiębiorstwo warunków, zawartych w niniejszym rozporządzeniu, może spowodować niezwłocznie zwiniecie ekspozytury celnej z pominięciem terminu ustalonego w § 15.

§ 17.

Udzielone przedsiębiorstwu prawo dokonywania odpraw celnych towarów w ekspozyturze ustaje z chwilą wydzierżawienia przedsiębiorstwa osobom trzecim lub też sprzedaży tegoż.

§ 18.

Wszystkie przedsiębiorstwa, które korzystają z odpraw celnych towarów w ekspozyturach celnych, utworzonych w siedzibach przedsiębiorstw, winny złożyć właściwej Dyrekcji Ceł w ciągu 30 dni od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia oświadczenie, że przyjmują zawarte w niej warunki i obowiązują się ściśle je przestrzegać.

§ 19.

Szczegółową instrukcję dla urzędów celnych i ekspozytur co do wykonania niniejszego rozporządzenia wydadzą Dyrekcja Ceł we własnym zakresie, w zależności od lokalnych warunków.

Sposób doręczania urzędowi macierzystym i ekspozyturom celnym przez kolejową stację taryfową wstępnych dokumentów celnych (listy przekazowej, deklaracji nadawcy i t. p.), sposób dostarczania kolejowej stacji taryfowej dokumentów na odprawione przez ekspozyturę do wywozu zagranicę przesyłki oraz inne szczegóły kolejowo - celnej czynności ustala we wzajemnym porozumieniu Dyrekcja Ceł z Dyrekcją Okręgową Kolei Państwowych.

§ 20.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Komunikacji:

(—) *Kühn.*

206.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 23 stycznia 1930 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie zwinienia Urzędu Celnego w Pucku.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu związa się Urząd Celny w Pucku.

Likwidację Urzędu Celnego w Pucku porucza się Urzędowi Celnemu w Gdyni.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *H. Józewski.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Prezydium Rady Ministrów.

Wczoraj pod przewodnictwem P. Prezesa Rady Ministrów Walerego Ślawka odbyło się posiedzenie Komitetu Ekonomicznego Ministrów, na którym przedstawili obszernie referaty P. Kierownik Ministerstwa Skarbu Matuszewski, P. Minister Przemysłu i Handlu Kwiatkowski i P. Minister Robót Publicznych Matakiewicz.

Z Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

P. Minister Przemysłu i Handlu inż. Kwiatkowski od dnia 23 b. m. do końca miesiąca nie będzie udzielać audjencji prywatnych.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

P. Podsekretarz Stanu w Min. Pracy i Opieki Społecznej gen. Hubicki przyjął w dniu wczorajszym prof. Michałowicza, następnie przedstawicieli komitetu walki z handlem kobietami i dziećmi w osobach pań: Osmiałowskiej i Janowskiej, wreszcie przedstawicieli przemysłu górnośląskiego z b. Ministrem Kiedroniem.

Z Ministerstwa Robót Publicznych.

Pan Minister Robót Publicznych otrzymał w dn. 14 czerwca telegram następującej treści: „Obejmując urzędowanie, jako nowe Prezydium miasta Lwowa, przesyłamy wyrazy czci i zwracamy się do Pana Ministra, jako byłego członka zarządu miasta i jego opiekuna, z prośbą o dalsze orędownictwo wobec Rządu w sprawach miasta — Prezydent Brzozowski. Wiceprezydenci: Chajes, Irzyk, Kolbuszowski, Kubala”.